

1963-08-27

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Sprog:
Dansk

Generel kommentar:
HC beskriver i brevet nogle kompositioner, som han konciperede/opførte på en rejse til Tyskland for at deltage i Internationale Ferienkurse für neue Musik i Darmstadt i juli 1963.

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 8

DOKUMENTINDHOLD

Happening Grosso/komposition "Usual and Unusual Chances"

TRANSSKRIFTION

27/863

Til pelle

Rent bortset fra det saa havde vi faktisk en udbytterig happening, detaljer vil jeg skaa dig (tiden-tiden-tiden) men har noteret mig at mine ting p.t. udtrykker en anti-perfektionisme eller med et plusudtryk, essentialisme (søgende det væsentlige)

hvad er væsentligt?

Det maa siges at være væsentligt at føle sig levende, saa stærkt som mulig og en mulighed er her ekstremet eller det udsædvanlige. Jeg arbejder bl.a. med en kompositionsrække af "usual and unusual chances" (I værtshus i Köln fik jeg pludselig den indskydelse at spørge alle tyskere over 38 hvad de gjorde under krigen. Jeg gik hen til en paa 45 ca.: Was haben Sie im kriege getan? Han sad alene og rejste sig prompte, og gik) Saa skrev jeg en anden unusual. Bank paa en hvilken som helst dør i et hvilket som helst land, and so on. Usual: start en kaninfarm. Overhal en lastbil med anhænger paa autobahn. De sædvanlige chancer faar mig til at tænke paa en anden af mine idéer: det at hver eneste bevægelse eller tanke virker paa omgivelserne. Hidtil har jeg kun kunnet acceptere at de virker paa mig, men nu ser jeg at det er rigtigt men maaske ikke saa frugtbar som den tese jeg nu formulerer. Det er nemlig [brevet fortsættes i hånden:] betingelsen for at jeg overhovedet beskæftiger mig med at skabe. Vi kan ikke røre os mange uden at det sætter et eller andet i bevægelse. Køb en pølse ved en pølsevogn og tænk hvad der er sket forinden og hvad sker efter der ved og hvad der er sket på vejen og vil ske, det er som ringe i vand (you know). Et måske mere usandsynligt billede men af mig stærkt følt som sandt (skide romantisk men hør) jeg kigger ud og føler mig som det eneste væsen på jorden. Jeg går en aften i måneskin ned på den bare mark (kl. er 24) (skide romantisk men hør) Jeg kigger ud og føler mig som det eneste væsen på jordne, så støjer et par studer eller et dyr farer op eller ingenting sker (tilsyneladende). Jeg står der og lidt efter lidt fornemmer jeg livet helvedes stærkt i kontakt med alt levende. Mennesker vrirler i mine sanser ikke bare fra det hus jeg skimter i det fjerne, men alt levende, mennesker uanset hvor de befinder sig sidder alle i mine sanser og jeg er overbevist om at denne tilstand betyder noget for alverden den må være oplevet af mange før mig alene af den grund breder ringene sig rent bortset fra min mening om at det at jeg står der i kontakt med alle betyder at alle er i kontakt med mig.

27/863

til peale

rent bortset fra det saa havde vi faktisk en udbytterig happening, detaljer vil jeg skæmme dig. (tiden-tiden-tiden) men har noteret mig at mine ting p. t. udtrykker er anti-perfektionisme eller med et plusudtryk, essentialisme (søgende det væsentlige) hvad er væsentligt?

Det maa siges at være væsentligt at føle sig levende, saa stærkt som muligt og en mulighed er her ekstremet eller det usædvanlige. Jeg arbejder bl. a. med en kompositionsrække af "usual and unusual chances" (I værtshus i Köln fik jeg pludselig den indskydelse at spørge alle tyskere over 38 hvad de gjorde under krigen. Jeg gik hen til en paa 45 ca.: Was haben Sie im kriege getan? Han sad alene og rejste sig promte, og gik)

Saa skrev jeg en anden unusual. Bank paa en hvilken som helst dør i et hvilket som helst land, end se en. Usual: start en kaninfarm, overhul en lastbil med anhænger paa autobahn, de sædvanlige chancer saa faar mig til at tænke paa en anden af mine idéer: det at hver eneste bevægelse eller tanke virker paa omgivelserne. Hidtil har jeg kun kunnet accepteret at de virker paa mig, men nu ser jeg at det er rigtigt men måske ikke saa frækt som den tætte jeg nu formulerer. Det er nemlig betingelsen for at jeg overhovedet beskæftiger mig med at skabe. Vi kan ikke spore os mange uden at det sætter et eller andet i bevægelse. Kør en pølse uden pølsevogn og tænk hvad der er sket forinden og hvad sker efter det ved og hvad der er sket på vejen og vil ske, det er som ringe i vand (you know) Et måske mere usædsvulgt billede men det mig stærkt følt som sandt (fuldt romantisk, man tror) jeg ligger ned og føler mig som det eneste væsen på jorden pt. Jeg går en aften i mennesken ude på den bare maeth (bl. er 24) (skide romantisk men for) Jeg ligger ned og føler mig som det eneste væsen på jorden, der støjer et par stude eller et dyr farer op eller ingenting sker (tilsyneladende) Jeg står der og lidt efter lidt forsvinner jeg lidt helvedes stærkt i kontakt med alt levende, mennesker venter i mine sanser ikke bare for det hvis de skinker i det fjern, men alt levende, mennesker uanset hvor de befinder sig sidder alle i mine sanser og jeg er overbevist om at denne tilstand betyder meget for alverden den må være oplevet af mange for mig alene af den grund brøder ringene sig rent bortset fra min mening om at det at jeg står der i kontakt med alle betyder at alle er i kontakt med mig.